

365

1753. Διαταγή σ. Μαχμούτ Α', πρὸς τὸν καδῆν τῆς Χίου, κατόπιν ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κρήνη τῆς Χίου, ὅπως ὁ φόρος νυμφῶν, καταβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, διὰ τοὺς ραγιάδες, μὴ ὑπερβαίνει τὰ 30 ἄσπρα διὰ τὰς παρθένους καὶ 15 ἄσπρα διὰ τὰς χήρας, ἐν 240, σ. 198.

366

1753. «Σύνοψις νέα Βιβλίου Νομικοῦ καὶ περὶ ἐξομολογήσεως, ὁμοῦ περιέχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς, τὰ ἀναγκαῖα κάθε τάξεως χριστιανῶν, ἱερωμένων τε καὶ λαϊκῶν . . . Ἐνετίησιν . . .».

εὑρηται καὶ ἐν χφ. ΕΒΕ 1470 γραφὲν ἐν Ζακύνθῳ τὸ 1808. Πρβλ. 462, σ. 95 καὶ 68, σ.16. (σ. 38). «Ὁ ρβ' αὐτῆς (τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου). Τὰ ἀνδρόγυνα ὅπου χωρίζονται ἀπὸ λόγου τους, ἂν δὲν ἀγαπηθοῦν πάλιν, νὰ εἰρηνεύσωσι, νὰ μὴν ἔχωσιν ἄδειαν νὰ μεταπανδρευθῶσιν μετ' ἄλλους, μόνον ἂν θέλωσι γάμον, νὰ βιάζονται νὰ ἀγαπηθῶσιν, ἀλλέως νὰ μένωσιν ἔτζι».

(σ. 50-56). Κανόνες κοινοὶ εἰς λαϊκοὺς καὶ κληρικούς.

. . . Ὁ να' αὐτῆς (τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου). «Παρόμοια δὲ (κληρικὸς μὲν καθαιρείσθω, λαϊκὸς δὲ ἀφοριζέσθω) καὶ ὅποιος ξεδωθῇ εἰς μάχαιρας καὶ μίμους καὶ πεχλιβάνηδες καὶ θέατρα παιγνιδίων καὶ εἰς παλαίσματα θηρίων καὶ εἰς κωμωδίας, ἤγουν ἐὰν καὶ τὰ κάμη αὐτὸς καὶ παρακούσῃ.

Ὁ ν' αὐτῆς. — «Ὅποιος παίξῃ κύβους, δηλαδὴ ἀζάρια (καὶ χαρτία τοῦ παιγνιδίου, τὰ χειρότερα τῶν κύβων, καὶ ντάμα καὶ σατράντζι καὶ τανλὶ καὶ χήνα, καὶ λῶτον καὶ τὰ χειρότερα τούτων) . . .».

Ὁ ξα' καὶ ὁ ξβ' αὐτῆς. «Οἱ μαντευσάμενοι κληρικοὶ καθαιρείσθωσαν, λαϊκοὶ ἀφοριζέσθωσαν. Ἀλλὰ καὶ τὰ λεγόμενα κάλανδρα καὶ τὰ βῶτα, ἤγουν ταξίματα γυναικῶδη εἰς Θεόν. Καὶ τὰ Βρουμάλια, δηλαδὴ τὰ χειμερινὰ ἐορτάσματα τὰ γραιώδη. Καὶ οἱ κληροὶ καὶ ἡ πανήγυρις τὴν Πρωτομαγίαν, μακρὰν ἀπὸ τὴν χριστιανωσύνην. Ἀκόμη καὶ οἱ λεβέντικοι χοροὶ τῶν γυναικῶν. Καὶ ἡ προσωπίδες ἡ κωμικαῖς καὶ σατυρικαῖς καὶ τὸ κράξιμον τοῦ Διονύσου ἐπάνω εἰς τοὺς ληνοὺς καὶ τὸ γέλλειον τῶν πλιθαρίων εἰς τὸ πρωτορρίξιμον τοῦ κρασίον καὶ τὰ ἐπίλοιπα καὶ τὰ γυναικοφόρια. (διότι τὰ μαντολογήματα, ἐξορκίσματα καὶ γητεύματα ἐξωστρακίζουσιν ὁλότελα καὶ καθαίρουσιν, ἂν καὶ μίαν φορὰν δώσῃ κανένας, ἢ πάρῃ μαντείας). Ἔτι δὲ καὶ τὰ ὀγούρια καὶ ὅποιος σταθῇ εἰς τὰ τέτοια, κληρικὸς μὲν κλπ.».

Ὁ ξε' αὐτῆς. «Ὅποιοι ἀνάφουν φωτίαν ταῖς ἀρχιμηνιαῖς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ πηδοῦν ἀπὸ πάντων τους, κληρικὸς μὲν . . .».

Ὁ οθ' αὐτῆς. «Ὅσοι μαγειρεύσουσι σιμιγδάλι τῶν Χριστουγεννῶν καὶ τὰ φάγουσι διὰ λεχωνικὸν τῆς Παναγίας, ἀπὸ τῆς νῦν λέγει . . .».

Ὁ κζ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ. . . «Κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ νὰ μὴ κάμνουσι συμπόσια μετ' ὀρεφενέδες. . .».

(σ. 218-220). Περὶ κληρονομίας.

«Μετὰ τὸν τῆς διαθήκης φαλκίδιον, ἐν ᾧ οὐ δύναται παρὰνόμως ἀπόκληρον ποιεῖν, ἀλλὰ τὸ τρίτον τῆς περιουσίας καὶ ἀκουσίως δώσῃ τοῖς τέκνοις καὶ ζῶν ἀναγκάζεται τηρεῖν εἰ δὲ πλείους τῶν δύο οἱ παῖδες, καὶ πλέον τὸ ἥμισυ γάρ. Μετὰ ταύτην οὖν τὴν τομὴν,